

ποῦ φοβοῦνται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐπῆραν τὸν κατήφορο, ἐπῆ-
γαν στὸ καίχι τους, κι' ἐφύγανε, φοβισμένοι κι' αὐτοὶ γιὰ τὸ
θαῦμα τοῦ ἀγίου.

Ἀπὸ τότε τὸ ζώκκλησο αὐτό, ποῦ πανηγυρίζει τὸν Αὐγου-
στο, ἐβαπτίστηκε : ὁ "Ἄης - Γιάννης, ὁ Σιδερός.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΚΟΣΜΗΣ

ΤΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ

- Πες μας, ποῦθε ξεκίνησες, ποῦ πᾶς, χρυσὸ παιδάκι ;
- Ἐπὶ παντοῦ ξεκίνησα καὶ ἔρχομαι ἐδῶ πέρα.
- Ποῦ ἤϊρες αὐτά σου τὰ γλυκά, τὰ γαλανὰ ματάκια ;
- Τὰ ἐπλάσα στὸ ἄπειρο περνῶντας τὰ οὐράνια.
- Ποιός σου κάμε ἔτσι φωτεινό, ψηλὸ τὸ μέτωπό σου ;
- Σὰν χινοῦδι, ὤμορφα, ἀπαλά, μὲ χὰϊδεψ' ἓνα χέρι.
- Πῶς εἶν' ἄν ρόδο ζωντανὸ τὸ ἄσπρο μάγουλό σου ;
- Μ' ἔν' ἄγνωστο κρυφὸ νερὸ ἢ Ζωὴ μ' ἔχει ραντίσει.
- Ποῦ ἤϊρες τὸ χαμόγελο ποῦ φέγγει στὴ θωριά σου ;
- Ἐσκύψαν καὶ μὲ φίλησαν στὰ χεῖλη τρεῖς ἀγγέλοι.
- Καὶ ποιός σου χάρισε αὐτά τὰ κοραλλένια αὐτάκια ;
- Κεῖ ποῦ μιλοῦσε ὁ Θεὸς προβάλλαν μοναχὰ τους.
- Τὰ κονδυλένια χέρια σου, τὰ φαρφουρένια μπράτσα ;
- Ἀγάπης φτερουγίσματα νοιώθω, θερρῶ πῶς εἶνε.
- Καὶ ποιός τεχνίτης λάξευσε τὰ δυὸ σου ποδαράκια ;
- Ἐπὶ βγαίνεν ἢ χρυσεὺς τῶν Χερουβεὶμ φτεροῦγες.
- Καὶ πῶς αἰσθάνεσαι πῶς σὺ εἶσ' ὄλ' αὐτὰ ποῦ νοιώθεις ;
- Ἐσυλλογίσθη ὁ Θεὸς γιὰ μέ, καὶ εἶμ' ὁ λογισμὸς του.
- Ἄχ, τρισαγαπημένο μου, ἔς ἐμὰς πῶς ἦρθες τώρα ;
- Ἐσκέφθη ὁ Θεὸς γιὰ σὰς, κ' ἐκίνησα γιὰ ν' ἄλθω.

(Διασκευὴ ἐκ τῆς Ἐρμεύνης).